

**CELE MAI IMPORTANTE MODIFICĂRI
ADUSE CODULUI DE PROCEDURĂ FISCALĂ PRIN LEGEA NR. 295/2020**

Nr. crt.	CELE MAI IMPORTANTE MODIFICĂRI CPF
	TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE
1	Analiza de risc prin care fiscul stabilește clasa/subclasa de risc fiscal a contribuabilului NU se mai publică pe site.
2	Secretul fiscal. Organul fiscal poate transmite informațiile pe care le deține oricărui solicitant, cu consimțământul expres și neechivoc al contribuabilului despre care au fost solicitate informații. Responsabilitatea privind modalitatea de utilizare a informațiilor astfel obținute revine solicitantului.
	TITLUL II – RAPORTUL JURIDIC FISCAL
3	Împuterniciții. În cazul reprezentării contribuabilului în relația cu organul fiscal prin avocat, consultant fiscal sau expert contabil , forma și conținutul împuternicirii sunt cele prevăzute de dispozițiile legale privind organizarea și exercitarea profesiei de avocat, consultant fiscal sau expert contabil, după caz.
4	Preluarea obligației fiscale. Persoana fizică care desfășoară o profesie liberală sau exercită o activitate economică în mod independent într-una din formele prevăzute de OUG 44/2008 (PFA, II, IF), răspunde pentru obligațiile fiscale datorate ca urmare a exercitării profesiei sau activității cu bunurile din patrimoniul de afectățune. Dacă acestea nu sunt suficiente pentru recuperarea creanțelor fiscale, pot fi urmărite și celelalte bunuri ale debitorului. Preluarea obligației fiscale se realizează prin comunicarea unei decizii către persoanele care devin debitori.
	TITLUL III – DISPOZIȚII PROCEDURALE GENERALE
5	Nulitatea actului administrativ fiscal. Noi cazuri de declarare a nulității (ex. organul fiscal nu prezintă argumentele pentru care nu ia în considerare opinia prealabilă emisă în scris sau soluția adoptată de organul fiscal sau de instanța de judecată potrivit; organul fiscal nu respectă considerentele deciziei de soluționare a contestației).
6	Constatarea la fața locului. Competența de efectuare a constatării la fața locului de către organul fiscal central se poate delega altui organ fiscal central din cadrul A.N.A.F. Organul fiscal central căruia i s-a delegat competența înștiințează în scris contribuabilul despre delegarea de competență.
7	Prelungirea termenelor. Ori de câte ori legislația fiscală prevede un termen în care contribuabilii trebuie să își îndeplinească obligațiile

	prevăzute de legea fiscală, în legătură cu creanțele administrate de organul fiscal central, acesta poate fi prelungit/modificat, pentru motive justificate ce țin de activitatea de administrare a creanțelor fiscale, prin ordin al ministrului finanțelor publice.
TITLUL IV – ÎNREGISTRAREA FISCALĂ	
8	<p>Obligația de înregistrare fiscală. În cazul obținerii ulterioare a CNP, NIF-ul atribuit anterior se înlocuiește de către organul fiscal, cu preluarea informațiilor fiscale înregistrate în perioada deținerii numărului de identificare fiscală pe codul numeric personal. Actele administrative fiscale, actele de executare sau alte acte emise de organele fiscale și comunicate anterior înlocuirii numărului de identificare fiscală rămân valabile.</p> <p>Codul de identificare fiscală poate fi utilizat de contribuabili și pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale aferente perioadelor anterioare datei de înregistrare fiscală.</p>
9	<p>Declararea filialelor și sediilor secundare. Sediul secundar nu se referă la activitățile desfășurate de salariați la domiciliul acestora, potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă.</p>
TITLUL V – STABILIREA CREAMTELOR FISCALE	
10	<p>Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere. Vor fi asimilate deciziilor de impunere și deciziile de încetare a procedurii de verificare a situației fiscale personale.</p>
11	<p>Suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale. Nou motiv de suspendare: perioada cuprinsă între data comunicării către organele de urmărire penală a procesului-verbal de sesizare a organelor de urmărire penală sau a procesului-verbal întocmit ca urmare a solicitării organelor de urmărire penală adresată organelor fiscale de a efectua constatări cu privire la faptele care constituie încălcări ale dispozițiilor și obligațiilor a căror respectare o controlează și data rămânării definitive a soluției de rezolvare a cauzei penale.</p>
TITLUL VI – CONTROLUL FISCAL	
12	<p>Durata efectuării controlului fiscal. În cazul în care inspecția fiscală nu se finalizează într-o perioadă reprezentând dublul perioadei prevăzute la alin. (1) în care nu se includ perioadele de suspendare legală a inspecției fiscale, inspecția fiscală încetează, fără a se emite raport de inspecție fiscală și decizie de impunere sau decizie de nemodificare a bazei de impunere.</p> <p>În cazul în care inspecția fiscală a început și intervine încetarea persoanei juridice sau decesului persoanei fizice ca subiecte de drept fiscal, inspecția fiscală continuă cu succesorii persoanei respective, dacă aceștia există. În acest caz, creanța fiscală se stabilește pe numele succesorilor. În cazul în care nu există succesori inspecția fiscală încetează.</p>
13	<p>Suspendarea inspecției fiscale. Se poate suspenda inspecția pentru efectuarea verificărilor la ceilalți membri ai grupului fiscal</p>

	<p>(noutate)/grupului fiscal unic, definite potrivit Codului fiscal; totodată, se poate suspenda inspecția în situația în care organul de inspecție fiscală este sesizat sau i se aduce la cunoștință, în timpul inspecției fiscale că împotriva contribuabilului se află în desfășurare o procedură judiciară în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare care fac obiectul inspecției fiscale sau în situația în care documentele financiar-contabile ale contribuabilului au fost ridicate de organul de urmărire penală, fără a putea fi puse la dispoziția organului de inspecție fiscală.</p> <p>Suspendarea începe de la data prevăzută în decizia de suspendare. În cazul în care în decizie nu este prevăzută o astfel de dată suspendarea începe de la data comunicării deciziei de suspendare.</p> <p>În termen de cel mult 10 zile de la încetarea motivului suspendării sau la împlinirea perioadei de suspendare, organul de inspecție înștiințează contribuabilul privind încetarea suspendării și stabilește data la care se reia inspecția fiscală.</p> <p>Contribuabilul are dreptul de a fi informat cu privire la orice alt mijloc de probă obținut de organul fiscal, ca urmare a acțiunilor ce au constituit cauze de suspendare și care are legătură cu situația fiscală a contribuabilului, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe, caz în care contribuabilul este informat în mod corespunzător despre obiectivele a căror protejare împiedică accesul acestuia la probe.</p> <p>Contribuabilul poate contesta decizia de suspendare, potrivit titlului VIII.</p>
14	<p>Reverificarea. Conducătorul organului de inspecție fiscală poate decide reverificarea unor tipuri de obligații fiscale pentru o anumită perioadă impozabilă, la propunerea organului de inspecție fiscală desemnat cu efectuarea inspecției sau la cererea contribuabilului, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative: a) după încheierea inspecției fiscale apar date suplimentare care erau necunoscute organului de inspecție fiscală sau, după caz, contribuabilului, la data efectuării inspecției fiscale; b) datele suplimentare influențează rezultatele inspecției fiscale încheiate.</p> <p>Contribuabilul poate solicita reverificarea în situațiile în care nu poate corecta declarația de impunere potrivit art. 105 alin. (6).</p>
15	<p>Dreptul contribuabilului de a fi informat. Organul de inspecție fiscală comunică contribuabilului proiectul de raport de inspecție fiscală, în format electronic sau pe suport hârtie, acordându-i acestuia posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere. În acest scop, odată cu comunicarea proiectului de raport, organul de inspecție fiscală comunică și data, ora și locul la care va avea loc discuția finală, însă nu mai devreme de 3 zile lucrătoare de la data comunicării proiectului de raport de inspecție fiscală, respectiv 5 zile lucrătoare în cazul marilor contribuabili. Perioada necesară pentru îndeplinirea audierii în condițiile prevăzute la art. 9 alin. (3) lit. b) nu se include în calculul duratei inspecției fiscale."</p>
16	<p>Rezultatul inspecției fiscale. Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde constatările în legătură cu toate perioadele și toate obligațiile fiscale <i>înscrise în Avizul de inspecție fiscală</i>, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării.</p>

17	Reguli privind desfășurarea controlului inopinat. Competența de efectuare a controlului inopinat poate fi delegată altui organ fiscal.
18	Rezultatele controlului antifraudă. La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie proces-verbal de control/act de control, în condițiile legii. Un exemplar al procesului-verbal de control/actului de control se comunică contribuabilului/plătitorului. Procesul-verbal/actul de control constituie mijloc de probă în sensul prevederilor art. 55, inclusiv în situația în care în conținutul său sunt prezentate consecințele fiscale ale neregulilor constatate. Contribuabilul își poate exprima punctul de vedere față de constatările menționate în procesul-verbal/actul de control în termen de 5 zile lucrătoare de la comunicare.
19	Durata efectuării verificării situației fiscale personale. Durata efectuării verificării situației fiscale personale este stabilită de organul fiscal central și nu poate fi mai mare de 270 de zile calculate de la data începerii verificării fiscale (anterior era de 365 de zile). Data începerii verificării situației fiscale personale se înscrie într-un proces-verbal de constatare. Procesul-verbal se semnează de către organul fiscal competent și persoana fizică supusă verificării și se înregistrează la registratura organului fiscal.
TITLUL VII – COLECTAREA CREANȚELOR FISCALE	
20	Certificatul de atestare fiscală emis de organul fiscal local. Prin excepție de la dispozițiile alin. (5), proprietarii bunurilor care înstrăinează mijloace de transport NU trebuie să prezinte certificatul de atestare fiscală în cazul în care pentru înstrăinare utilizează formularul de contract de înstrăinare-dobândire a unui mijloc de transport aprobat prin ordin al ministrului potrivit dispozițiilor legale în vigoare.
21	Solicitarea certificatului de atestare fiscală de către alte persoane decât contribuabilul. Orice persoană fizică sau juridică, alta decât cea prevăzută la art. 69 alin. (4), poate solicita organelor fiscale certificatul de atestare fiscală sau documente care să ateste situația fiscală a unui contribuabil <i>numai cu consimțământul expres și neechivoc</i> al contribuabilului în cauză.
22	Compensarea. Dispozițiile privind ordinea de stingere prin compensare se aplică în mod corespunzător și în cazul grupului fiscal constituit în domeniul impozitului pe profit, dacă drept urmare a depunerii declarației anuale consolidate privind impozitul pe profit rezultă o sumă de restituit.
23	Prevederi speciale privind restituirea impozitului pe dividende. În cazul în care din regularizarea anuală a dividendelor plătite ca urmare a distribuirii parțiale în cursul anului, potrivit art. 67 din Legea societăților nr. 31/1990, rezultă sume de restituit de la buget, plătitorul de dividende depune la organul fiscal competent o declarație de regularizare/cerere de restituire după restituirea de către asociați sau acționari a dividendelor și până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 167 sau 168, după caz.
24	Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere. Nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații, stabilite prin: a) declarații de impunere depuse ulterior efectuării plății; b) declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, inclusiv

	cele emise ca urmare a refacerii inspecției fiscale în condițiile art. 129. În aceste cazuri, se datorează obligații fiscale accesorii de la data scadenței obligației fiscale principale până la data plății, inclusiv."
25	<p>Penalitatea de nedeclarare în cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central. Penalitatea de nedeclarare stabilită potrivit alin. (1) se reduce, la cererea contribuabilului/plătitorului, cu 75%, dacă obligațiile fiscale principale stabilite prin decizie...</p> <p>Ori de câte ori organul fiscal constată incidența prevederilor, acesta comunică decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând penalități de nedeclarare prin evidențierea reducerii de 75% aplicate.</p> <p>Lipsa mențiunii din cuprinsul raportului de inspecție fiscală privind aplicarea penalității de nedeclarare conduce la decăderea organului fiscal din dreptul de a mai aplica penalitatea prin alte acte administrative subsecvente sau accesorii.</p>
26	<p>Dobânzi în cazul sumelor de restituit sau de rambursat de la buget. Dreptul contribuabilului de a solicita dobândă se prescrie în termen de 5 ani. Termenul începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care: a) au fost stinse prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege sumele de restituit sau de rambursat de la buget contribuabilului/plătitorului; b) anularea actului administrativ fiscal a devenit definitivă, în cazul prevăzut la alin. (2); c) restituirea a fost admisă definitiv, în cazul prevăzut la alin. (3).</p>
27	<p>Instituirea posibilității acordării eșalonărilor la plată de către organul fiscal central. Eșalonarea la plată nu se acordă nici pentru obligațiile fiscale în sumă totală mai mică de 500 lei în cazul persoanelor fizice, 2.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și 5.000 lei în cazul persoanelor juridice.</p>
28	<p>Garanții. Pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, precum și cele care fac obiectul amânării la plată de până la 5.000 lei în cazul persoanelor fizice, 10.000 lei în cazul asocierilor fără personalitate juridică și, respectiv, 20.000 lei în cazul persoanelor juridice, nu este necesară constituirea de garanții.</p> <p>Bunurile oferite drept garanție potrivit alin. (6) lit. c) și d) se evaluează de un expert evaluator independent, care întocmește un raport de evaluare. În cazul bunurilor imobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este mai mare decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele utilizate de camera notarilor publici, valoarea bunurilor se determină la nivelul valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. În cazul bunurilor mobile a căror valoare stabilită în raportul de evaluare este vădit disproporționată față de valoarea de piață a acestora, organul fiscal competent poate efectua o nouă evaluare, potrivit prevederilor art. 63. În acest caz, termenul de soluționare a cererii se prelungește cu perioada cuprinsă între data depunerii raportului de evaluare și data efectuării noii evaluări.</p> <p>Pe parcursul derulării eșalonării la plată, garanția se poate înlocui sau redimensiona în funcție de valoarea ratelor rămase de achitat, la cererea temeinic justificată a debitorului. În urma analizării celor solicitate de debitor, organul fiscal poate aproba sau respinge solicitarea privind înlocuirea sau redimensionarea garanției.</p> <p>În cazul în care contribuabilii care beneficiază de eșalonare la plată dețin în proprietate bunuri deja sechestrate de către organul fiscal, altele decât cele care fac obiectul garanțiilor constituite potrivit prezentului articol, sechestrurile instituite pe aceste bunuri se ridică, cu excepția</p>

	cazului în care sunt aplicabile dispozițiile art. 213 alin. (8) sau (8 ¹).
29	Condiții de menținere a valabilității eșalonării la plată. Să se achite diferențele de obligații fiscale rezultate din declarații rectificative sau din declarații depuse aferente obligațiilor fiscale pentru care nu există obligația de declarare în vectorul fiscal , în termen de cel mult 30 de zile de la data depunerii declarației, cu excepția situației în care debitorul a solicitat eșalonarea la plată potrivit art. 195;".
30	Pierderea valabilității eșalonării la plată. Eșalonarea la plată își pierde valabilitatea la data la care nu sunt respectate dispozițiile art. 194 alin. (1) și art. 195 alin. (10) .
31	Poprirea și sechestrul asigurător. Prin derogare de la prevederile art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 268 ale prezentului cod, împotriva deciziei prin care se dispune instituirea măsurilor asigurătorii, prevăzute la alin. (4), cel interesat poate formula acțiune în anulare, în termen de 30 de zile de la comunicare, la instanța de contencios administrativ competentă, conform quantumului creanțelor fiscale în privința cărora aceste măsuri asigurătorii au fost instituite, fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile. Cererea se judecă de urgență și cu precădere. Procedura prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă, iar întâmpinarea nu este obligatorie. Hotărârea prin care se pronunță anularea deciziei este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare. Măsurile asigurătorii instituite potrivit art. 213 se ridică, în tot sau în parte, prin decizie motivată, de către creditorul fiscal, când au încetat motivele pentru care au fost dispuse sau la constituirea garanției prevăzute la art. 211, după caz. Refuzul nejustificat de a soluționa cererea de ridicare formulată de către cel interesat sau nesoluționarea în termen pot fi atacate la instanța de contencios administrativ competentă potrivit art. 213 alin. (13), fără a fi necesară parcurgerea procedurii prealabile. Cererea se judecă de urgență și cu precădere. Procedura prevăzută de art. 200 din Codul de procedură civilă nu este aplicabilă, iar întâmpinarea nu este obligatorie. Hotărârea prin care se dispune ridicarea măsurilor asigurătorii este executorie de drept. Ea poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare. Recursul nu este suspensiv de executare.
32	Întreruperea termenului de prescripție pentru dreptul de a cere executarea silită. Termenul de prescripție se întrerupe la data comunicării procesului-verbal de insolvabilitate/ procesului-verbal adițional de insolvabilitate .
33	Prescripția dreptului de a cere restituirea. Sumele plătite de contribuabil fără a fi datorate, pentru care termenul de prescripție prevăzut la alin. (1) s-a împlinit, se scad din evidența organului fiscal după expirarea acestui termen, cu excepția cazului în care a operat compensarea potrivit prevederilor art. 167.
34	Suspendarea executării silită în cazul depunerii unei scrisori de garanție/poliță de asigurare de garanție. Pe perioada suspendării executării silită potrivit prezentului articol, contribuabilul poate solicita acordarea eșalonării la plată pentru aceste obligații fiscale suspendate la executarea silită. În acest caz, scrisoarea de garanție poate constitui garanție potrivit art. 193, în scopul acordării eșalonării la plată, cu

	<p>condiția prelungirii perioadei de valabilitate în condițiile prevăzute la art. 193 alin. (17).</p> <p>Prin excepție de la prevederile alin. (6), pentru acordarea eşalonării la plată a obligațiilor fiscale, în condițiile alin. (5¹), organul fiscal emite o decizie prin care stabilește cuantumul accesoriilor. Măsurile asigurătorii devenite executorii ca urmare a emiterii actelor administrative fiscale prin care se stabilesc creanțe fiscale se ridică în condițiile în care contribuabilul/plătitorul constituie garanție potrivit prezentului articol.</p> <p>Prevederile prezentului articol se aplică în mod corespunzător și în cazul în care debitorul constituie garanții sub forma consemnării de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului."</p>
35	<p>Înlocuirea bunurilor sechestrate. La solicitarea debitorului, organul fiscal poate înlocui sechestrul asupra unui bun:</p> <p>a) cu sechestrul asupra altui bun și numai dacă bunul oferit în vederea sechestrării este liber de orice sarcini, sub condiția acoperirii limitei de 150% din valoarea creanței rămase de recuperat pentru care s-a instituit sechestrul;</p> <p>b) cu scrisoare de garanție/poliță de asigurare de garanție/consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului, pe o perioadă de maximum 6 luni, la nivelul obligației fiscale rămase de recuperat la data depunerii garanției, pentru care s-a început executarea silită a bunului ce se solicită a fi înlocuit. Organul de executare execută garanția în ultima zi de valabilitate a acesteia.</p> <p>După înlocuirea bunurilor, sechestrul aplicat asupra bunurilor ce s-au înlocuit se ridică.</p>
36	<p>Valorificarea bunurilor sechestrate prin vânzare directă. Valorificarea bunurilor prin vânzare directă se poate realiza în următoarele cazuri:</p> <p>"b) înaintea începerii procedurii de valorificare prin licitație, dacă se recuperează integral creanța fiscală sau dacă pentru bunurile sechestrate se oferă cel puțin prețul de evaluare, după caz;".</p>
37	<p>Vânzarea bunurilor la licitație. Anunțul de licitație trebuie să cuprindă și datele de identificare ale debitorului pentru care se realizează anunțul privind vânzarea bunurilor.</p> <p>În situația în care nici la a treia licitație nu se vinde bunul, se organizează o nouă licitație. În acest caz bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât 25% din prețul de evaluare al acestuia.</p>
38	<p>Reluarea procedurii de valorificare a bunurilor sechestrate. În cazul bunurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), cu ocazia reluării procedurii în cadrul termenului de prescripție, dacă organul de executare silită consideră că nu se impune o nouă evaluare, prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic de 50% din prețul de evaluare a bunurilor. Bunul va fi vândut la cel mai mare preț oferit, chiar dacă acesta este inferior prețului de pornire a licitației, dar nu mai mic decât 25% din prețul de evaluare al acestuia, cu excepția situației în care se prezintă un singur ofertant, când vânzarea se realizează la cel puțin prețul de pornire a licitației."</p>
39	<p>Conduita organului fiscal în cazul insolvenței. În cazul în care ulterior declarării stării de insolvență debitorii înregistrează alte obligații fiscale restante, organul fiscal comunică un proces-verbal adițional la procesul-verbal de insolvență, în care se înscriu creanțele fiscale născute ulterior declarării stării de insolvență. Prevederile alin. (2) - (4) se aplică în mod corespunzător.</p>

TITLUL VIII – SOLUȚIONAREA CONTESTAȚIILOR	
40	Posibilitatea de contestare. Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal. În lipsa unui act administrativ fiscal, devin incidente prevederile art. 8 alin. (1) teza a doua și art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.
41	Forma și conținutul contestației. Obiectul contestației îl constituie sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, precum și sumele și măsurile nestabilite de către organul fiscal, dar pentru care există această obligație potrivit legii.
42	Termenul de depunere a contestației. Organul fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat întocmește dosarul contestației, precum și referatul cu propuneri de soluționare și le înaintează, în termen de cel mult 5 zile de la data primirii, organului de soluționare competent.
43	Organul competent. Contestațiile formulate împotriva titlurilor de creanță, precum și împotriva altor acte administrativ-fiscale emise de organul fiscal central se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice . Activitatea de soluționare a contestațiilor se realizează de către structura specializată din cadrul aparatului propriu al Ministerului Finanțelor Publice atât la nivel central, cât și la nivel teritorial.
44	Soluționarea contestației. La solicitarea contestatorului, organul de soluționare este obligat să asigure acestuia accesul la toate probele ce au legătură cu soluționarea contestației fiscale, cu excepția cazului în care obiective de interes general justifică restrângerea accesului la respectivele probe.
45	Soluții asupra contestației. În cazul persoanelor fizice care au fost supuse verificării situației fiscale personale, soluția de desființare este pusă în executare de către organul fiscal prin comunicarea unei decizii, într-un termen ce nu poate fi mai mare de 240 de zile, calculat de la data comunicării deciziei de desființare.
46	Reexaminarea deciziei de soluționare. Decizia emisă în soluționarea contestației poate fi reexaminată, de către organul de soluționare competent, la cererea contribuabilului/plătitorului, pentru următoarele situații: a) nu s-a avut în vedere aplicarea în speță a anumitor dispoziții legale care ar fi schimbat fundamental soluția adoptată; b) ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se emite o decizie de către Comisia fiscală centrală care oferă o altă interpretare dispozițiilor legale incidente speței; c) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre judecătorească a Înaltei Curți de Casație și Justiție a României fie pentru dezlegarea de principiu a unor chestiuni de drept, fie un recurs în interesul legii care dictează o anumită practică judiciară pentru problematica supusă analizei diferită de cea din decizia de soluționare a contestației; d) anterior sau ulterior emiterii deciziei de către structura de soluționare a contestației se adoptă o hotărâre a Curții de Justiție a Uniunii

	<p>Europene, care este contrară deciziei de soluționare a contestației administrative.</p> <p>(2) Cererea de reexaminare poate fi depusă:</p> <p>a) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor care fac obiectul acțiunii în contencios administrativ, pe perioada judecării cauzei;</p> <p>b) în cazul deciziilor de soluționare a contestațiilor pentru care nu s-a formulat acțiune în contencios administrativ, în termen de un an de la data comunicării deciziei de soluționare, sub sancțiunea decăderii, chiar dacă obligația fiscală a fost stinsă.</p> <p>(3) În urma reexaminării deciziei emise în soluționarea contestației, organul de soluționare competent o poate confirma sau o poate retracta, emițând o nouă decizie.</p> <p>(4) În situația prevăzută la alin. (2) lit. a), decizia emisă în urma cererii de reexaminare poate fi comunicată până la data încheierii dezbaterilor în fond în fața primei instanțe. Dacă organul de soluționare competent a confirmat decizia inițială, acțiunea în contencios administrativ își continuă cursul.</p> <p>(5) În cazul în care decizia emisă în urma cererii de reexaminare nu a fost comunicată până la data încheierii dezbaterilor în fond în fața primei instanțe, aceasta nu se mai comunică și nu produce niciun efect juridic.</p> <p>(6) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), decizia de confirmare poate fi atacată la instanța de contencios administrativ competentă, în condițiile legii."</p>
TITLUL IX – SOLUȚIONAREA LITIGIILOR FISCALE	
47	<p>Procedura pentru eliminarea dublei impunerii între persoane române afiliate. În cazul tranzacțiilor între persoane membre ale aceluiași grup fiscal în domeniul impozitului pe profit, pentru operațiuni impozabile în România, în cazul în care se ajustează/estimează veniturile sau cheltuielile unui membru din cadrul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit în cadrul unei inspecții fiscale, organul de inspecție fiscală ajustează cu aceeași valoare cheltuielile sau veniturile celui alt membru al grupului cu care au fost derulate tranzacțiile ajustate/estimate.</p>
TITLUL XI - SANCTIUNI	
48	<p>Contravenții. În cazul persoanelor fizice nedepunerea la termenele prevăzute de lege a declarațiilor de venit, precum și a declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 500 lei."</p>
49	<p>Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor. Contravenientul poate achita în termen de cel mult 15 zile de la data înmânării sau comunicării procesului-verbal jumătate din minimul amenzii prevăzute în prezentul cod, agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal."</p>